

DZIENNIK USTAW

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 17 lutego 1956 r.

Nr 5

TREŚĆ:

Poz.:

ROZPORZĄDZENIA RADY MINISTRÓW:

- 25 — z dnia 4 lutego 1956 r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy przy robotach impreguracyjnych i odgrzybienowych 25
26 — z dnia 4 lutego 1956 r. w sprawie określenia równowartości dniówki pracy niewykwalifikowanej i dniówki używania środków przewozowych w ramach świadczeń w naturze na niektóre cele publiczne 27

ROZPORZĄDZENIA:

- 27 — Ministra Zdrowia z dnia 9 lutego 1956 r. w sprawie obowiązku zgłaszania nagminnego i wszczępionego zapalenia wątroby oraz krętkowic 28
28 — Ministra Kultury i Sztuki z dnia 10 lutego 1956 r. w sprawie przekazania uprawnień Ministra Kultury i Sztuki do udzielania zezwoleń na wywóz dzieł sztuki plastycznej oraz przedmiotów o wartości artystycznej, historycznej lub kulturalnej 28

25

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 4 lutego 1956 r.

w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy przy robotach impreguracyjnych i odgrzybienowych.

Na podstawie art. 3 ust. 1 dekretu z dnia 10 listopada 1954 r. o przejęciu przez związki zawodowe zadań w dziedzinie wykonywania ustaw o ochronie, bezpieczeństwie i higienie pracy oraz sprawowania inspekcji pracy (Dz. U. Nr 52, poz. 260) na wniosek Centralnej Rady Związków Zawodowych zarządza się, co następuje:

I. Przepisy ogólne.

§ 1. Rozporządzenie niniejsze dotyczy bezpieczeństwa i higieny pracy osób zatrudnionych w zakładach wykonujących prace budowlane i remontowe przy robotach impreguracyjnych i odgrzybienowych, zwanych dalej „robotami impreguracyjnymi”.

§ 2. Roboty impreguracyjne mogą wykonywać pracownicy, którzy posiadają przeszkolenie w zakresie stosowania chemicznych środków służących do impregnacji.

§ 3. 1. Przygotowywanie impregnatów (środków impreguracyjnych) powinno się odbywać w specjalnie wydzielonych do tego celu miejscach lub pomieszczeniach.

2. W miejscach lub pomieszczeniach, w których przygotowuje się impregnaty lub dokonuje się impregnacji, zabronione jest przebywanie osób nie zatrudnionych przy tych pracach.

3. Pomieszczenia, w których przygotowuje się impregnaty lub dokonuje impregnacji, powinny być dobrze oświetlone i należycie wentylowane.

4. Miejsca i pomieszczenia wymienione w ust. 1 należy zaopatrzyć w sprzęt przeciwpożarowy dostosowany do natury i rodzaju impregnatu.

5. W miejscach i pomieszczeniach wymienionych w ust. 1 zabronione jest palenie tytoniu.

§ 4. 1. W pomieszczeniach, w których dokonuje się impregnacji drewna, nie wolno przesuszać ani składować materiałów impregnowanych,

2. W pomieszczeniach, o których mowa w ust. 1, nie wolno przechowywać przedmiotów zanieczyszczonych impregnatami. Po dokonaniu impregnacji należy usuwać rozlany lub rozsypany impregnat.

3. Sprzęt oraz naczynia zawierające środki impreguracyjne powinny być po zakończeniu pracy usunięte i po dokładnym oczyszczeniu oddane do magazynu.

§ 5. Przy impregnowaniu elementów budowlanych wchodzących w skład gotowych konstrukcji należy przestrzegać następujących warunków bezpieczeństwa pracy:

- 1) wszystkie przewody i urządzenia elektryczne należy zabezpieczyć przed działaniem impregnatu;
- 2) jeżeli w pomieszczeniach, w których dokonuje się impregnacji elementów budowlanych, jest zła widoczność, należy pomieszczenia te oświetlić stosując lampy elektryczne zasilane prądem o napięciu nie przekraczającym 24 V;
- 3) jeżeli miejsca, w których dokonuje się impregnacji, są wzniesione ponad poziom otaczającego terenu, stanowiska robocze należy zabezpieczyć poręczami; w miejscach, w których przygotowanie i oporęczenie stanowiska roboczego jest utrudnione, pracownicy powinni być zabezpieczeni pasami i linkami bezpieczeństwa.

§ 6. Materiały budowlane impregnowane mogą być użyte do budowy dopiero po zupełnym wyschnięciu impregnatu na ich powierzchni.

II. Przygotowywanie impregnatów.

§ 7. 1. Roztwory wodne soli oraz płyny oleiste wolno podgrzewać na otwartym palenisku w odległości nie mniejszej niż 10 m od budynków murowanych, a 15 m od budynków drewnianych.

2. Jeżeli przygotowywanie impregnatów odbywa się na otwartej przestrzeni, miejsca, w których przygotowuje się impregnaty, powinny być odgródzone od reszty terenu.

3. Zbliżanie się do otwartych palenisk w odzieży zanieczyszczonej lub przesiąkniętej oleistymi impregnatami jest zabronione.

4. Środki oleiste należy podgrzewać na słabym ogniu w naczyniach z przykrywami lub w beczkach z wykreconym czopem i pod nadzorem wyznaczonego przez kierownictwo robót wykwalifikowanego pracownika. Środków oleistych nie wolno podgrzewać do temperatury równej lub przekraczającej temperaturę zapłonu danego środka oleistego.

5. Naczynia ze smołowymi środkami impregnacyjnymi należy chronić w czasie podgrzewania przed opadami atmosferycznymi lub dostaniem się do nich wody.

6. Jeżeli podgrzewanie naczyń z impregnatami oleistymi odbywa się na otwartym palenisku, czerpanie impregnatu jest dopuszczalne po wygaszeniu ognia.

§ 8. Jeżeli środki chemiczne służące do przygotowywania impregnatów mogą przy manipulacji spowodować powstanie pyłu, należy je przed rozpoczęciem pracy lekko zwilżyć.

III. Wykonywanie robót impregnacyjnych.

1. Metoda kąpieli.

§ 9. Nasywanie drewna środkami impregnacyjnymi należy przeprowadzać w specjalnie do tego celu wydzielonych miejscach, w miarę możliwości w przewiewnych szopach.

§ 10. Wanny i baseny zagłębione poniżej poziomu terenu lub wanny i baseny o bokach niższych niż 1,20 m powinny być zabezpieczone za pomocą krawężników i ogrodzeń. Wysokość ogrodzeń powinna wynosić co najmniej 1,10 m, a krawężników co najmniej 0,15 m ponad poziom terenu.

§ 11. Wanny i baseny powinny posiadać w swojej dolnej części otwór odpływowy zamykany łatwo dostępnym zaworem, a w górnej części — otwory przelewowe. Otwór odpływowy i otwory przelewowe powinny być połączone przewodami ze zbiornikiem na spływający impregnat.

§ 12. Zabronione jest przepelnianie wanien i basenów. Po zanurzeniu drewna w wannie lub w basenie odległość pomiędzy zwierciadłem impregnatu a górną krawędzią wanny lub basenu powinna wynosić co najmniej 0,15 m.

§ 13. 1. Załadowywanie i wyładowywanie drewna z wanien i basenów należy zmechanizować, a jeżeli jest to niemożliwe, należy przy tych czynnościach stosować wciągniki ręczne.

2. Załadowywanie i wyładowywanie drewna z basenów lub wanien gołymi rękami jest zabronione.

§ 14. Wanny lub baseny po napełnieniu drewnem powinny być przykryte pokrywami.

§ 15. Nad wannami i basenami znajdującymi się w pomieszczeniach zamkniętych powinny być zainstalowane urządzenia wentylacji miejscowej.

§ 16. 1. Wchodzenie do wanien i basenów dozwolone jest po uprzednim usunięciu impregnatu i przewietrzeniu wanny lub basenu.

2. Pracownicy wchodzący do wanny lub basenu powinni być zabezpieczeni linką bezpieczeństwa i strzeżeni.

2. Metoda powlekania.

§ 17. 1. Szczotki i pędzle służące do smarowania impregnatem powinny być osadzone na trzonkach z ochronami zapobiegającymi ściekaniu impregnatu na ręce pracownika.

2. Szczotki i pędzle służące do smarowania nie mogą być używane do innych prac.

§ 18. Sprężarki powietrzne używane przy impregnacji natryskowej powinny odpowiadać przepisom rozporządzenia Ministrów: Pracy i Opieki Społecznej, Przemysłu Ciężkiego oraz Zdrowia z dnia 13 kwietnia 1951 r. w sprawie bezpieczeństwa pracy przy sprężarkach powietrznych (Dz. U Nr 22, poz. 174).

§ 19. Sprzęt służący do natryskiwania drewna impregnatami powinien być zbadany przed użyciem przez pracownika odpowiedzialnego za przeprowadzenie impregnacji.

§ 20. W czasie impregnacji metodą natryskową elementów konstrukcji lub pomieszczeń zabrania się dokonywania w tych miejscach jakichkolwiek innych prac.

§ 21. 1. Rozdrabnianie i mieszanie z piaskiem lub trocinami impregnatów służących do suchej impregnacji powinno być dokonywane w miarę technicznych możliwości przy pomocy mieszadeł w naczyniach szermetyzowanych przeznaczonych tylko do tego celu.

2. Trociny lub piasek powinny być uprzednio zwilżone.

§ 22. Suchą impregnację należy przeprowadzać w pomieszczeniach zabezpieczonych przed przeciągami.

§ 23. Impregnaty stosowane przy metodzie nawiercania (sole grzybobójcze) powinny być w miarę technicznych możliwości dostarczane w postaci nabojów zawierających dozy wystarczające do wypełniania otworów.

§ 24. 1. Przy stosowaniu metody bandażowej do smarowania pastą impregnacyjną wewnętrznej strony opaski (bandaży) należy używać pędzli.

2. Podgrzewanie pasty impregnacyjnej dopuszczalne jest tylko w naczyniach specjalnie do tego celu przeznaczonych.

IV. Transport i przechowywanie impregnatów.

§ 25. Środki oleiste należy przewozić w sposób przewidziany dla paliw płynnych i smarów.

§ 26. Przewóz impregnatów, jak również środków chemicznych stosowanych do ich sporządzania powinien odbywać się w szczelnych i nie uszkodzonych opakowaniach. Opakowania powinny być zaopatrzone w odpowiednie napisy ostrzegawcze, np. „Trucizna”, „Łatwopalne”.

§ 27. Środki transportu stosowane do przewozu impregnatów powinny być po użyciu starannie oczyszczane.

§ 28. Przechowywanie środków oleistych powinno odbywać się przy zachowaniu przepisów dotyczących przechowywania materiałów łatwopalnych.

§ 29. Środki impregnacyjne należy przechowywać w suchych pomieszczeniach i w zamkniętych opakowaniach, a mianowicie:

- 1) środki oleiste — w zamkniętych naczyniach metalowych lub szklanych;
- 2) sole — w opakowaniach papierowych lub drewnianych;
- 3) pasty — w metalowych bębniach.

V. Przepisy higieniczno-sanitarne.

§ 30. 1. Pracownicy zatrudnieni przy pracach narażających ich na zetknięcie się ze szkodliwymi dla zdrowia substancjami powinni być zaopatrzeni w odpowiednią odzież ochronną oraz w razie potrzeby także we właściwy sprzęt ochrony osobistej.

2. Zakłady pracy obowiązane są prac odzież ochronną i dostarczać ją pracownikom w stanie czystym.

§ 31. Zakłady pracy, w których są wykonywane roboty impregnacyjne, powinny posiadać szatnie na odzież domową i specjalną oraz umywalnie zaopatrzone w ciepłą wodę bieżącą urządzone przy miejscach pracy.

§ 32 1. Zakłady pracy obowiązane są dostarczać pracownikom mydła i maści ochronnych.

2. Przed rozpoczęciem impregnacji pracownicy powinni natrzeć odkryte miejsca ciała, a zwłaszcza ręce, odpowiednią maścią ochronną.

§ 33. W miejscu dokonywania robót związanych z impregnacją powinna być umieszczona apteczka podręczna zaopatrzona w szczególności w środki przeciw oparzeniu i zatruciu oraz w środki opatrunkowe. W apteczce powinna znajdować się instrukcja pouczająca o sposobie stosowania poszczególnych leków oraz wskazująca adres i numer telefonu najbliższego punktu pomocy lekarskiej.

§ 34. Zakłady pracy, na których terenie wykonuje się roboty impregnacyjne, powinny zapobiegać zanieczyszczeniu impregnatami źródeł wody isiniejących na tym terenie.

§ 35. 1. Pracownicy przyjmowani do pracy przy robotach impregnacyjnych powinni być poddani badaniu lekarskiemu przed przyjęciem do pracy, a po przyjęciu — badaniom kontrolnym co najmniej raz na 6 miesięcy.

2. Pracownicy, u których na podstawie badań wstępnych stwierdzono schorzenia skóry, rany, uczulenia lub objawy zatrucia, nie powinni być dopuszczani do pracy przy robotach impregnacyjnych.

3. Pracownicy, u których w czasie zatrudnienia przy robotach impregnacyjnych stwierdzono objawy określone w ust. 2, powinni być przesunięci do innej pracy.

VI. Przepisy końcowe.

§ 36. Kierownictwo zakładu pracy powinno dopilnować zaznajomienia pracowników przystępujących do robót impregnacyjnych z zasadami bezpieczeństwa i higieny pracy przy tych robotach.

§ 37. Tekst niniejszego rozporządzenia powinien być wywieszony w pomieszczeniach zakładu pracy wykonującego roboty impregnacyjne w miejscu widocznym.

§ 38. Kierownictwo zakładu pracy obowiązane jest opracować na podstawie niniejszego rozporządzenia szczegółowe instrukcje dostosowane do rodzaju i warunków pracy w danym zakładzie pracy.

§ 39. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

26

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 4 lutego 1956 r.

w sprawie określenia równowartości dniówki pracy niewykwalifikowanej i dniówki używania środków przewozowych w ramach świadczeń w naturze na niektóre cele publiczne.

Na podstawie art. 11 ust. 3 dekretu z dnia 30 czerwca 1951 r. o obowiązku świadczeń w naturze na niektóre cele publiczne (Dz. U. z 1951 r. Nr 38, poz. 284 i z 1953 r. Nr 31, poz. 123) zarządza się, co następuje:

§ 1. Równowartość pieniężną dniówki pracy niewykwalifikowanej i dniówki używania środków przewozowych oblicza się według norm określonych w poniższej tabeli:

Lp.	Województwo	Równowartość dniówki pracy niewykwalifikowanej	Równowartość dniówki używania środka przewozowego		
			jednokonnego	dwukonnego	zmechanizowanego (za każdą tonnę nośności)
z ł o t y c h					
1	białostockie	20,50	61,50	82,00	61,50
2	bydgoskie	21,50	64,50	85,00	64,50
3	gdańskie	22,00	66,00	88,00	66,00
4	kieleckie	20,50	61,50	82,00	61,50
5	koszalińskie	20,50	61,50	82,00	61,50
6	krakowskie	20,50	61,50	82,00	61,50
7	lubelskie	20,50	61,50	82,00	61,50
8	łódzkie	22,00	66,00	88,00	66,00
9	olsztyńskie	20,50	61,50	82,00	61,50
10	opolskie	22,00	66,00	88,00	66,00
11	poznańskie	22,00	66,00	88,00	66,00
12	rzeszowskie	20,50	61,50	82,00	61,50
13	stalinogrodzkie	22,00	66,00	88,00	66,00
14	szczecińskie	20,50	61,50	82,00	61,50
15	warszawskie	22,00	66,00	88,00	66,00
16	uroclawskie	22,00	66,00	88,00	66,00
17	zielonogórskie	22,00	66,00	88,00	66,00